

Долният прост

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС
и ОК на Отечествения фронт

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО

Брой 88 Събота, 24 юли 1971 г.

(3042)

ГОДИНА XXVIII

Цена 2 стотинки

Да се ускори строителството на Химкомбината

Среща със зам.-председателя на Министерския съвет проф. Мако Даков

Вчера заместник-председателят на Министерския съвет проф. Мако Даков посети изграждащия се Химически комбинат край Свищов. Придружен от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов, ръководители на града и завода, другарят Даков разгледа пусковите обекти и взе участие в срещата по изпълнение на 21 министерско постановление. Присъстваха и генералният директор на ДСО „Промислено строителство“ — инж. Емил Червенов, заместник-министър на снабдяването и държавните резерви — Петко Стоянов, представители на ведомствата и организации, участващи в строителството на Химкомбината.

Информация за хода на строително-монтажните работи изнесе началникът на строежа инж. Сава Савов. Въпреки редицата правителствени разпоредби, на обекта все още има нерешени въпроси, които поставят под съмнение спазването на пусковите срокове.

На Целулозен завод, който трябва да влезе в действие в края на тази година, поради неосигуреност с арматура закъсняват топлоизолационните работи.

Вчера от величината на близо 60 000 кв. м, не е договорено оборудване по 150 позиции, а от контракувано то не е доставено по 140 позиции. Предаването на главната междухозна комуникация се забавя поради неосигуряването на 300 т тръби. Темпът на изграждането на Шапелния път не може да осигури влизането му в действие през септември 1972 година. Освен пропуските и грешките в готовите проекти не са представени такива за 150 метра линия комин и за 250 покривни ферми. Именно решаването на тези въпроси и обезпечаването на изпълнение на правителствените решения, касаещи Химкомбината, бяха главната тема на разговора.

Изпълнението на годишната задача — каза първият секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов — може да се обезпечи с подобряване организацията на работата, за силване на контрола и преминване към удължен работен ден.

Трудностите не са малко — каза в заключение другарят Мако Даков. — Но да се надяваме, че тази среща ще помогне за по-добра координация в работата на обединенията и организациите, участващи в изграждането на Химкомбината.

Николай ТОМОВ

ПРЕДСРОЧНО

Борбата на трудовите колективи от промишлеността на окръга за предсрочно изпълнение на годишния план и за производството на повече, с по-високо качество и по-ниска себестойност продукция всеки месец става все по-результатна. Шестмесечният план бе преизпълнен с 3.7 на сто. В хода на съревнованието в чест на 80-годишнината на героичната БКП вчера промишлеността на окръга предсрочно изпълни и седеммесечния план за обема на промишлената продукция. С най-голям принос за този голям успех са колективите на Завода за телферни електродвигатели, мебелния завод „По беда“ и Комбинатът за строителни материали — Велико Търново, Захарния комбинат и Строително-промишления район — Горна Оряховица, Ремонтно-механичния цех и ТЕЦ при Химкомбината — Свищов, Фабриката за училищна мебел — Елена, Завода за автомобилни везни и Винзавода — Лясковец, клоновете на дирекция „Местна промишленост и комунално-битови услуги“ и др. Произведени са наддълго важни за народното стопанство изделия като електромотори, панели радиатори, печки, тухли, мебели, фурнири, зеленчукови консерви, захар, пиво и много други.

До края на юли се очаква да бъде произведена наддългова продукция за повече от 9,5 млн. лева.

Симеон СТОИЧЕВ

Още по-тясно сътрудничество със съветските машиностроители

Продукцията с марка „Червена звезда“ отдавна стана известна на далеч зад пределите на Родината. Машины за керамични предприятия, бетонобръкачки, асфалто-смесители и други са познати в много страни. На решаваните строителни обекти у нас с успех работят багери, производството на завод „Червена звезда“, а големите транспортни ленти, които обслужват земекопните машини на „Марица-изток“ са монопол на завода. От Базата за техническо развитие „Стройпътмаш“ получават пътен лист в живота редица нови машини — хидравличен багер, вибрационен валик 8 и 1.5 тона, пневмоколен товарач 100—110 к. и др.

Наред с бетонобръкачките и пътно-строителните машини, с марка „Червена звезда“ по много обекти съжителстват и такива с марка „МЗ—Павликени“.

Завчера, пребиваващата в нашата страна делегация на Министертвото на строителството, пътното и комуналното машиностроение на Съветския съюз, водена от министъра Ефим Новоселов, при джурна от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоянов, се запозна с производството на МЗ—Павликени и МЗ „Червена звезда“. Тук бяха и първият зам.-министър на строежите и строителните материали Георги Джамбов, генералният директор на ДСО „Строителна техника“ инж. Деню Денев и други специалисти от министерството и обединението. След като разгледаха Машиностроителния завод в Павликени, гостите дойдоха в завод „Червена звезда“ на гара Дебелец.

На открит полигон те имаха възможност да наблюдават работата на хидравличния багер, пневмоколен товарач (на снимката) и вибрационния валик 1.5 тона. В цеховете на завода директорът Стефан Василевски показва производството на различните детайли и машини. След това в непринудена дружка бе седа Ефим Новоселов бе запознат подробно с развитието на завода, с възможностите, които има за произвеждането на по-качествени машини и тези, които са в неговата номенклатура. Ръководителите на завода го увериха, че са налице всички условия за едно потясно сътрудничество със съветските машиностроители. На свой ред Ефим Новоселов посочи в какви направления би могло да се развие това сътрудничество и към какви производи следва да се насочи заводският колектив, към които проявява интерес Съветският съюз.

Иван КОЛЕВ

Снимка: Жени ВИТКОВА

Тук не увяхват цветята

С всеки изминат ден, който ни дели от честването на 80-годишнината от създаването на Партията, нараства оживлението в окръга. Навред — в градовете, в селата — в предприятия — стават редица възбуждащи събирания, посветени на това голямо събитие.

Към Велико Търново — люлка на социализма в България, днес трудещите се от цялата страна проявяват голям интерес. Мястото, където под ръководството на Димитър Благоев бе положено началото на организираното социалистическо движение у нас и бе взето решение за свикване на Бузлуджанския конгрес — лозето на Никола Таровски, е най-посещаваните исторически обекти във Велико Търново. Затова тук никога не увяхват цветята, донесени с любов от Добруджа и Пирин, от Странджа, Витоша и Люлин.

В ЧЕСТ НА ЮБИЛЕЯ

Масово-политическата работа в железопътния възел в Горна Оряховица в последно време е посветена изключително на славния 80-годишен юбилей от създаването на БКП. Много са лекциите, беседите, читателските конференции, изложбите, срещите, концертите, посещението на музеи и исторически места, обединеното на мемоарна литература. Трайни следи ще оставят у работниците, служителите и гражданите в квартала многоетапната викторина на тема „80 години, ти Партия, ни води под твоите бойни знамена“, кинолекторията „Под бойното знаме на Партията“, читателската конференция с възловата комсомолска организация „На класата, на Партията, на Димитровската родина — винаги верни“ и други.

В навечерието на юбилея вече на тези прекрасни инициативи беше срещата с легендарния герой от съпротивата ген. лейтенант Стою Иванов Неделчев — Чоцоу, който се състои на 20 юли в салона на Дома на културата. Пред стотиците присъстващи прославения партизански командир разказа спомени из своя богат революционен живот.

От името на присъстващите бе изпратена телеграма до ЦК на БКП, в която железничарите от възела изразяват Централния комитет на Партията, че се отдават с готовност своя труд за превъзпитаване в живота решенията на Деветия конгрес на БКП.

Ангел АНГЕЛОВ

ПРОБЛЕМИ НА МЕХАНИЗАЦИЯТА В РАСТЕНИЕВЪДСТВОТО

ЕНЧО ЕНЧЕВ — секретар на Окръжния комитет на БКП

Окръжният комитет на Партията подготвя пленум, на който ще се обсъди състоянието и перспективите на механизацията в растениевъдството. Под рубриката „Пред пленума на Окръжния комитет на БКП по механизацията“ вестникът отсеща нататък предоставя своите страници за широк разговор по тези въпроси.

Тъй като проблемите опират тясно до жизнено важни страни от дейността на стопанствата и аграрно-промишлените комплекси и касат предвид всичко внедряването на промишлените методи в производството, редакцията е уверена, че селскостопанските дейтели — ръководители, специалисти, челни механизатори, кооператори и работници ще откликнат живо на тях и ще вземат активно участие в разговора.

Преустройството на селскостопанското производство на промишлена основа е една от главните задачи през шестата петилетка. Това се обуславя от развитието на производителните сили, от днешните и утрешни нужди на нашето общество. Целта е рязко да се повиши обществената производителност на труда и рентабилността, да се увеличи чавата и повестията селскостопанското производство. Безспорно това наложки да се ускори процесът на концентрацията и специализацията.

Като изградиме аграрно-промишлените комплекси в нашата страна, ние извършваме за трети път концентрация на селското стопанство върху качествено нова основа, отговаряща на достигнатата степен в развитието на страната. По този начин се създава желаните предпоставки за внедряване на промишлени технологии в производството и промишлените методи в управлението, което по същество означава по-нататъшно развитие на интензификацията на селското стопанство.

Тук с голяма острота изниква въпросът за издигане на материалната база на селското стопанство на съвременни равнища. Както се подчерта на Априлския пленум на ЦК на БКП (1970 г.) сега е нужно да се търсят пътища за създаване и използване

на качествено нови машини, техника, химически средства, сортове и породи, които да позволяват комплексно механизация, автоматизация и химизация на производствени процеси и растителната защита, повишаване на почвеното плодородие.

Ускоряването на тези процеси е особено важно и наложително за нашия окръг, в който, в сравнение средно за страната, в производството участвуват два пъти по-много кооператори и работници на пенионна възраст. Освен това налице е голям брой интензивни култури и принудило стопанствата да използват маломощни и нископроизводителни трактори. Една трета от тракторите са до 30 к. с. и са на възраст над шест години т. е. морално и физически износени и неоготварящи на изискванията за прилагане на промишлени технологии в растениевъдството.

Разбира се, и в нашия окръг през последните години се направи много за прилагане на нови технологии и организация в производството. Натрупа се доста положителен опит в комплексната механизация. Тази година са изградени и работят 71 бригади за промишлено зърнено производство. Механизаторите от тези бригади представят само 2.1 на сто от постоляно заетите кооператори

и работници, а обработват 56 на сто от площите в окръга. Въвеждането на промишлените методи в стопанствата доведе до промени както във величината, така и в структурата на бригадите. Средният размер на обработваната от тях площ нарасна от 8060 дка през 1968 г. на 16 266 дка през тази година. В тези бригади се отглежда 90 на сто от пшеницата, 82 на сто от ечемика, 89 на сто от царевичката за зърно, 90 на сто от слънчогледа и 6.4 на сто от захарното цвекло. В резултат на по-добрата организация, на срочното и ефективното прилагане на мероприятия при промишлените бригади в Морава, Ресен, Полски Сеновец, Павликени, Полски Тръмбеш и затворени кълъти на комплексната механизация при пшеницата, ечемика, слънчогледа и царевичката, с изключение на приорането.

Трябва да отбележим обаче, че при отглеждането на пшеницата и ечемика с наличната техника все още не е решен най-ефективния въпрос за предсрочната подготовка на площите. От една страна, плуговете са достатъчни, но от друга страна, те не отговарят на агротехническите изисквания по отношение на дълбочината на оранта и изпълването на предпосевните те. Не са достатъчни дисковите плугове, фрезите и валиците.

На 3 стр.

Дневни вести

ГОСТ на Окръжния комитет на Отечествения фронт е директорът на Културно-информационния център на ГДР в София Карл Кюрт. Вчера той има среща със студентски-бригадири в консервна фабрика „Домат“ — Джулюница.

ЗАВЪРНА СЕ от турне в Холандия ансамбълът за песни и танци „Сидер войвода“ — Горна Оряховица.

ВЧЕРА студентите-бригадири на Химкомбинат — Свищов имаха вечер на атеиста,

ДЕЛЕГАЦИЯ НА СЪЮЗА НА УНГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА МЛАДЕЖ В ОКРЪГА

В четвъртък вечерта във Велико Търново пристигна гостуващата у нас по покана на Централния комитет на Комсомола делегация на Съюза на унгарската комунистическа младеж (КММ). Делегацията се води от Иван Борца, първи секретар на Окръжния комитет на КММ в окръга Хайду с център Дебрецен, народен представител.

Вчера скъпите унгарски гости се срещнаха с ръководството на АПК „Ивайло“ — Велико Търново. Председателят на аграрно-промишления комплекс Никола Кушев ги запозна с проблемите, които решават сега ните крупни производствени единици в селското стопанство.

След това делегацията има среща с бюро на Окръжния комитет на

Комсомола. За характерните черти на Великотърновски окръг и за работата на комсомолските организации в селата говори секретарят на Окръжния комитет на ДКМС Ненко Иделев. Пратениците на унгарската младеж зададоха редица въпроси, на които бе отговорено изчерпателно.

След обяд делегацията посети Странджа. Организирана бе среща с младите механизатори от Чаларево, районния комитет на Комсомола ги запознаха със задачите, които решават сега комсомолските дружества в общината.

Принечер гостите от Унгария сръб завариха във Велико Търново разгледаха забележителностите на старопролетарския град.

С НОВИ ГРИЖИ И СТАРИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

„Сензация“ в Стройрайон — Павликени — Монтажно-инсталационният район-Велико Търново забавя темповете на жилищното строителство — Спешно трябва да се преодолеят и други трудности.

Павликенските строители из пълниха шестмесечия си план за жилищното строителство 116 на сто. През първата половина на тази година на гражданите бяха предадени 32 вместо планираните 8 апартамента. Като „сензация“ тук се отчита и едно рекордно постижение — двата жилищни блока на ГОНС бяха предадени три месеца преди определения срок. Въпреки безспорните успехи, в Стройрайона не гледат много оптимистично на бъдещето на жилищното строителство.

На строежа на четирите жилищни блока (петри все още не е започнат) в Павликени кп пи усилената работа. Бригадите на Станислав Шомов и Иван Колев, които са известни предимно като майстори на промишлени предприятия, лесно се „специализираха“ и в строителството на жилищна. На двата блока на МЗ „Заря“ вече се извършват грубите работи на четвъртия етаж, напредва строежът и на жилищните блокове на Фабриката за хартиени опаковки и Винзавода.

От 1 юли тази година обаче трябва да започне и строежът на жилищен блок „Любен Каравелов“. Но ГОНС — Павликени и СП „Комуналии услуги“, инвеститорът, до средата на месец юли още не бяха почистили окончателно строителната площадка и строители те не можеха да започнат тук работа. Обектът наистина е прекопан, но ненавременното му започване безспорно ще удължи

жиг неговия пусков срок. А то ва означава неэффективно използване на капиталните вложени, — допълнителни производствени разходи, които отегчават финансовия бюджет на народното стопанство.

На 15 юли строителите трябва да започнат довършителни работи в жилищните блокове на МЗ „Заря“. Монтажно-инсталационният район — Велико Търново до тази дата е трябвало да завърши водно-канализационните, електрическите и отоплителните инсталации поне в първия етаж, за да даде фронт за работа на строителите. Но монтажниците все още не бяха стъпвали на строителната площадка. . . Неспазването на определените по график срокове от страна на Монтажно-инсталационния район не може да се обясни само с липсата на достатъчно кадри в предприятието. То е и в резултат на недообработеността на труда и в известно подценяване на жилищното строителство конкретно в Павликени, а може би и на вредното самоуспокоение, че за ден-два тук всичко може да се оправя. Каквито и да са, тези причини трябва незабавно да бъдат отстранени от ръководството на района.

За да завърши в определените срокове строежът на започнатите жилищни блокове, на Стройрайон — Павликени са необходими и 2743 броя ПЕЛ-ове (подови елементи с цилиндрични отвори), За сега обаче е договорена

доставката само на 231 броя. При това Строително-промишления район — Горна Оряховица, който е получил поръчка през ноември миналата година, още не е започнал производството им. Останалите 2512 броя ПЕЛ-ове не са могли да бъдат обвързани с договори, поради отказ на предприетия-производител да ги изработват (няма ли „сметка“ — цената на ПЕЛ-овете е ниска) и строителите се чудят откъде сега ще получат подови елементи. Жилищното строителство е изправено пред угроза да бъде провалено. За да се избегне тази реална опасност, сега е необходима решителната намеса на Строителното управление във Велико Търново, на чийто подчинение е Строително-промишления район в Горна Оряховица. Действена помощ в това отношение може и трябва да окаже и заводът за стоманобетонни изделия „Г. Терзиев“ в Свищов.

Завод ли се гради или жилище, строителството навсякъде е един напрегатен трудов фронт. Победа безспорно ще има, но и немалко трудности съществуват по пътя до тях. За да продължи възходящото развитие на жилищното строителство в Павликени, необходимо е оперативно и срочно да се отстраняват възникналите пречки както от строителите, така също и от подизпълнителите и инвеститорите.

Йордан ВЕЛИКОВ

„БОРБАТА ЩЕ БЪДЕ СПЕЧЕЛЕНА ОТ РАБОТНИЦИТЕ ...“

Истинска гробница за работниците е фабриката за цигли и тухли на Козаров в района на с. Калтинец. Работното време е 10 часа, заплатите мизерни — от 15 до 35 лева, а за спазване законите на труда дума да не става. През последните две години един работник остави ръката си, друг — единия си крак, а на една работничка един крак без предпазители изгряна косата заедно с кожата и от

главата. По-дребни нещастни случаи могат да се наброят с десетки. Работниците и работничките, на брой около 100 няколко пъти се опитваха да предявят искане за увеличение на заплатите и на малежното работно време, но демократичният „господар“ веднага уволнява побудните от тях и потушава негодизането. Преди няколко дни работниците на свое събрание решават да предявят искания за 8-часов работен ден и твърде малко увеличение на надниците. Избират комисии и поканват, макар че не са организирани, представител на местния работнически съвет, за да бъдат изработени исканията и се предявят, след окончателно одобрение от събрането в понеделник на 12 т. м. Господарят, усетил движението на работниците, почва уволнение. На улицата са 12 от най-добрите работници, без да даде им се плати за 15 дни. За да сплани дружите работници и главно работничките, господарят поисква съдействие от околния началник и в понеделник към 6.30 часа биват арестувани другарите Борис Богданов и Петко Абаджиев, представител на местния работнически съвет и други двама работници, понеже „подстрекавали“ към стачка — в такъв смисъл им бе съставен акт.

Работниците за сетен път се увериха, че властта е с господарите от черния блок. Но те трябва да разберат, че борбата ще бъде спечелена от работниците, само когато се води организирано.

В. РАБОТНИЧЕСКИ ВЕСТНИК, бр. 37, от 2 август 1922 г.

В комбината за дърводобив и дървопреработване „Димитър Благоев“ във Велико Търново работят 36 средношколци. Постоянен ударници на бригадата са Димо Димов, Радка Йорданова, Любка Иванова и Антон Савов (на снимка 1), които редовно преизпълняват нормата за подреждане на палети. Командантът Боян Николов винаги е начело с личния си пример. Затова и знамето е при неговата чета (снимка 2).

ЩЕ ОСТАНЕ ХУБАВ СПОМЕН

Очаквах ги с нетърпеливо любопитство и с грижа за стаяването им. Може би защото отдавна, още от самото начало на бригадирското движение, тук не са звучали песните на синеблузните млади хора. А и тяхното бъдещо присъствие в стопанството обещава да бъде повече разнообразие в колорита на летните делници и вечерите.

И това наистина стана, защото от съботния ден, в който върху пилона се развя аленото знаме, животът на бригадата протича така:

Ден втори — 4 юли: Средношколската бригада „Александър Момчил“ пратеник на тимарица „Георги Измиранев“ Горна Оряховица, напомни за своето присъствие в малиновата градина край Беброво и с трудовите си резултати. Набраното днес количество малини е с 300 килограма повече от вчерашното. С този ден илаят и първите изненади. Вместо някой от десетина юноши да блесне с успех, първенството става притежание на момичетата. Росица Василева е предала 9 палети с малини и като най-добър производствен работник вечерта ще има чинската чест да сваля от пилона знамето.

Ден седми: Росица Василева се очертава като абсолютен първенец на бригадата, но към неяния успех се приближават Марияка Василева, Танюшка Савова, командантът Ясен Златев, Анаета Миланкова, Гали Монева, секретарката на комсомолското дружество Маргарита Прашкова... Възможно е и в следващите вечери и други да застанат под пилона, за да свалят знамето.

Ден осми: Командирът на бригадата Павел Първанов е сложил на коляното си бележник в очакване да се появи следващият берач на малини. От градината излизат с палети шайги Елена, Тодорка и още четири момичета, сред които и Росица Василева. Като първенец през първата десетдневка, тя ще получи награда — „градски отпуск“, т. е. ще гостува на близките си. Росица вече предчувствуваша радостта и затова е усмихната повече от другите.

— Другарю командир, запишете ми още една... — Селмата ли? — удивлява се Първанов. — До 10 часа седем шайги!

Ден единадесети: Генерална репетиция на художествените колективи. Индивидуалните изпълнения на Цонка Бумболова и Мая Иванова, заставки-командири по политическата част приковават вниманието на публиката, която засета е само от свои. След техните песни се зареждат „Бригадирски марш“, мелодията на мощно прозвучава в първия ден „Комсомолски марш“, а след това декламация на „Писмо“ от Вана Димитрова, „Негово Величество Човекът“ от Пеню Пенев, поемата на Орлин Орлинов „Ола за СССР“, „Всичко това, заедно с „Моряшка песен“, хумористичната спенка из бригадирския живот и още десетки други изпълнения не прозвучат от читалищната сцена в Беброво.

Ден тридесети. Аленото знаме тържествено слиза от пилона. Прекрасните бригадирски дни стават минало, но в сърцата и на 53-мата в сини униформи и на тия, които с радост ги приеха в своите редове, ще остане хубав спомен от съвместния труд. Затова те не си казват „сбогом“, а само „довиждаме до следващото лято“.

Недлю ПЕТРОВ

ДНИ, КОИТО НЕ СЕ ЗАБРАВЯТ

Колко е хубаво да се спи в ранните утринни часове, когато се е разсипал такъв приятен хлад и клепките лепнат като намазани с мед. Но времето за ставане е дошло. Макар че е 5.30 часа бригадирите от комсомолската бригада „Георги Кънев“ в Златарица вече търкат сънени очи. Само минути са нужни и 26-те момичета и момчета проследяват плавното издигане на червеня флаг.

Работни са бригадирите, в тетрадка, където старателният командир Костадин Палев е записвал изработеното, е посочено — до 17 юли са извършени 20 000 корена домати, набрани са 2 т кориниони, 1600 кг домати, а за износ са сортирани 7 т домати.

Помощта, която бригадирите оказват на стопанството, е голяма и тя се приема с радост от колективна на зеленчуковата градина. Оказва се, че бригадирите биха могли да работят повече, ако им се осигурява достатъчно суровина за обработка, но това са вече въпроси, които ръководството на стопанството трябва да реши, ако иска да използва най-рационално младежката бригада.

Както навсякъде, и тук вече се открояват първенците. Николина Сапунджиева, Виолета Чакърова, Мария Славкова, Дана Холжева, Йордан Бахарев, Мишо Михайлов, Йордан Цветков са за пример на своите другари.

Следобедните часове, отредени за почивка, се използват разумно. Предвидени са редица инициативи, които разнообразяват бригадирските дни.

До края на месеца, когато бригадата ще приключи своята дейност, не остава много време. Ще дойде и раздялата, но дните прекарани в колективен труд, ще се помнят винаги от златаршишките момчета и момичета.

Мария МИНКОВА

Стефан Станчев Майстор Кольо Фичето

ОТКЪС

13.

— Не съм достоен още, байо Иване — сепнато пророки Никола — Далекото ми е още... Глухо се закашля болният, притвори клепачи, отпусна глава. И в сумрака проблеснаха браздулицы пот на челото му. Невястата му поднесе стомнето до устните, той смукна глътка-две задиса.

— Далекото е — като на сълзи и на слогове, тихо зашепна Давдата, — ала висша изкуственост не се стига, та е всякогащ утре. Да й чиракуваш иска.

Невястата му изхлипа. И Никола преглътна съзлате си на прощание. Някой отвори вратата, но никой не влезе, само нахлу с есенния вятър тъгавна синкава светлина. Също като пред изгрев, също като след залез на чисто небе.

И болка отнесе в сърцето си Никола, и прояснена тайна.

Чуен — прочуен

★

Бояри нямаше в Боларската махала, но с боярската цедрост енориащите събраха за година петстотин хиляди гроша, колкото се похарчиха за църквата. Не им се свидеше на хората-нека да кацне и тук, на това средно място български храм, та наоколо беиските къщи, кадийството и конака да затъмни, на джамията с кръста и камбаната си да не дава мира...

През строежа майсторът беше като унесен. Седнат с Кольо Йорданов и Дойковчето, той разгъне парче халваджийска книга и нещо начертае с дюлгерския каран-даш, обръне книгата-друго, повика и младия Генчо Новаков да гледа, пък стане и се хване да бучардисва камък или да вае главина. Неспокоен беше, все нещо ще намери да поправи или да го смени с друго, а като се почна лицето на църквата, изведнъж стихна, ден-два не се вясна.

14.

Минал беше през Търново по това време брацеговецът Нико Устабашияски, отби се на градежа, раздумаха се за било-небило. Жив и здрав бил майстор Троянов, канел се към Средногорieto да ходи, и Дишлян майстор с него, но той кахър си имал не случила Аница с мъж... А ти Фиче? — пита го брацеговецът. — Виждам, крачиш, задминаваш знайното... Новото? — Майка му склипола очи преди две години. Челядта му и с втора църка се намножила.

А той — мъжне неволата... Тази среща му събуди младостта. Крила прошумоляха, счу му се тъжовен глас без думи, като въздишка. Притаено откряна прозорец, мярна се пролетната картина на зелената планина с нейните плавни очертания, които се прелиха в люлката се кобилица на пробуденото видение. Аница! С нейните крила той ще украси тази църква, както ги огъва походката й, да плават над нея в небесната безконечност...

На второто лято през 1844 година църквата „Рождество богородично“ кацна с пгичите си крила в Търново. Над широката й гърб в троен гайтан на седем гънки кръшно се изви кобилицата от Николовото видение. Визданите тухлички и каменните ширити се къреха на плетеници, както изглеждат върхарите на гора през замрежен поглед, както се отпускат момински плитичи на рамена... Под тази двойна кобилица в глъбовете между тях, каквото беше видял на цар Асеновата твърдина зад Станимъка, са облите и елипсовидни прозорчета над поредицата арковидни ниши, разделена на четириколонни балдахин с трите капачета-светеше с хубост невидана. Балдахинът стоеше като нагръден накит, с него Никола подсказваше триколонния градеж на църквата, кръстчетата над всяко капаче сякаш подпснвах триптих... Портикът на главния вход се опираше на четвъртити колони от дялан камък, от двете му вършни страни се подаваха под капела с кобилична

15.

кривка малките портици за женската горница. А най-отгоре на самото възвишение на корнизата, майсторът извая орле-което се вгледаше надалеко и се кани за полет! А втръ, под яките си полюбили сводове от камък и тухла, надлъж по мраморните плочи на пода волно крачеха каменните колони с разлистени, варакосани главини, две по две в различен облик, игриво се нагъваше балконската ограда с гирляндите си срещу олтара на сена, цялата обградена от червените тухли с пурпурен пламък. Болра и спокойна светлина обливаше простора. Всеки глас отекваше трижды, песнопението на първата служба омая богомолците.

Беше дошъл през този ден и Рачо Казанджията, със сина си Петко, отскоро учител в Долната махала, прославен с присмехулината си песен срещу Неофит Византиецата. Из навалищата към тях се присламчеха особите на Селвелията и на хаджи Славчо чорбаджия, та и те дочуха що се разговаряха с Никола. Вдъхави се го, с драгости му наситиха сърцето. А Петко рече високо, че да го чуят гръколизниците.

— За български владика е достойна тази черкова! Баща му го побута. Хаджи Славчо ракията си пие с Византиецата, виж, че го запрели пак в кокошарника. Но мирясва ли лудо-младо?

— Що си сложил. Фичеолу, онуй пиле отгоре? — попита чорбаджията, заниза броеницата си и лукаво изгледа даскалчето. Да не е орле?

— Орле е, хаджи, — отвърна му Никола. А дяло Ничо, билкарят, уж на брадата си изкуд-кудяка:

— Брада царска, глава воденичарска!

Даскалчето не изтъра, ухапа го изтъгна!

— То лисичи ще къльме!

Людете наоколо се разсмяха, чорбаджията, мърморейки, си подви опашката.

(Следва)

КАКВО НЕ ДОСТИГА ЗА ЕТАЛОНА...

Тъмни петна върху привлекателния фон на бригадирския дневник

● Съревнованието — елиминирано ● „Кратките“ почивки често продължават повече от 20 минути ● А да си бригадир е преди всичко отговорност

Не е възможно в броеви редове да се обхване многообразието на бригадирските дни. Те са едно своеобразно богатство с многолики измерения. И често не можем да определим кое е по-интересното, по-завладяващото — часовете на обектите, когато се измерва силата на характера или бригадирските вечери, когато се ражда голямото приятелство, трепетните многове пред знамето или нещо съвсем друго...

Но нека разгърнем дневника на околната студентска бригада „Пеню Пенев“, която работи на строителната площадка на Химкомбината край Свишов.

7 юли — първият работен ден. Първи срещи с трудността и радостите на строителството. След обяд — уреждане на временно комсомолско дружество и приемане план за новата работа. След това първата импровизирана забава...

8 юли. На обектите нищо особено. Постепенно ръцете свикват с непривичните до вчера инструменти. А посещението на филма „Замразеният“ предизвиква интересни разговори до късно през нощта...

9 юли. И момчетата, и момичетата вземат отношение по възникналите проблеми. „Комсомолският час“ е затова — да се кажат болките, да се помогне на шаба да преодолее нередностите. Концертът в чест на Деня на строителя е поредният малък празник...

10 юли. Горещините не могат уплатиш никого. Работата върви. Футболната среща със съветските бригадирски предизвиква много емоции. Вечерта отново уселение...

11 юли. Първият почивен ден. Момчетата и момичетата от първа и втора чета организират излет до местността „Паметниците“...

12 юли. Отново сред огромните корпуси на гиганта на родната химия. Вечерта гост на бригадата е артистът от Драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ Петър Петров, който изпълнява за синеблузните рецитала „Пробудени легенди“...

13 юли. Още един от тези дни на проверка отминава без произшествия...

14 юли. В притихналата вечер всички с интерес слушат лекция по някои въпроси на международното положение...

15 юли. През целия ден се гонят за вечерта на българо-съветската дружба. В градския младежки клуб „Щастливците“ се носи руска и българска реч,

хубавата програма на III чета не оставя място за скука в почивките между един и друг танц...

В дневника вече са изписани други страници. И в тях си гурно пак се разказва за интересни прояви, за хубави вечери. Но двата дни, които прекара сред 85-те момчета и момичета от ВФСИ „Д. А. Ценов“, ме карат да изоставя на писаното в дневника. И причините за това са повече от основателни.

Може би забелязахте, че в кратките редове из дневника не се говори конкретно за производствената дейност на бригадата, не се споменават имената на отличили се бригадирите, отделени, чети. Небрежност ли е то ва или...? Командирът на бригадата Георги Аврамов казва, че съзнателни трудолюбиви бригадирима. Записах имената на Михаил Михайлов, Живка Василева и Стефан Григоров от I чета, на Васил Гелов, Любомир Панов и Донка Петкова от II чета, на Фани Конева, Петър Василев и Витан Иванов от III чета. Но нито веднъж тези момчета и момичета не са поощрени с благодарност пред строя, не са заставали до пилона. Някои от бригадирите веднага биха подхвърлили: „Та защо да застават до пилона, след като няма знаме“.

(Когато бях при тях, привърши втората им работна седмица, а пилонът така си стоише пуст. Не е необходимо да коментираме причините за това ненормално явление, но струва ми се, че то е повече от небрежност.)

СЪРЕВНОВАНИЕТО. Всички знаят как мобилизира то, как те кара да се чувствуваш горд или виновен пред другите. И не мога да се съглася с никакими „обективни“ причини, след като те елиминират тази тъй важна съставка на бригадирския живот. А истината е, че с

малко повече упоритост пред техническите ръководители може да се реши този проблем.

Но никой не може да помогне на шаба и на бригадата, когато става дума за производствената дейност. Та всичко е в техни ръце. Някои от ръководителите на строежа споделиха, че твърде честите „кратки“ почивки понякога продължават близо 20 минути. За това определена вина имат и техническите ръководители, които поради естеството на работата през първите две седмици — почистване на завършените обекти, събиране на кофражния платна и тръбно скеле — определят „на око“ какво трябва да се свърши през деня. Но това съвсем не означава, че проблемът за дисциплината на бригадирите може да се реши от външни фактори. С нищо не може да се обясни безпричинното отсъствие от работа. На 15 юли на строежа не дойде Велю Велчев, тогава командир на отделението, на 16 юли за дневалци в лагера останаха две момчета, въпреки че на строежа има нужда преди всичко от мъжки ръце. Наистина заради провинения във връзка с трудовата дисциплина, ща бърз наказва четирима бригадирима с „последно предупреждение“, но като че ли тази мярка беше позакъсняла. Всеки ден от лагера излизат без разрешение по 10—15 човека, на вечерна проверка се явяват около 50—60 бригадирима.

Истината е, че бригадирските дни са едно голямо богатство. Но умеем ли да го опазим — това е въпросът, на който сега трябва да намерят отговор свивковските студенти. Защото колкото и хубави да са вечерите след работа, то те не могат да бъдат еталон на бригадирските дни. Защото да бъдеш бригадир, значи да бъдеш отговорен.

Ангел ВЕЛИКОВ

Държавно промишлено предприятие „Етър“

— Ласковец

разполага

със свободен капацитет ЗА ПЛОСКО ШЛИФОВАНЕ НА ДЕТАИЛИ с размер 300/1000.

Поръчките се изпълняват бързо и качествено.

СПРАВКА: ТЕЛ. 9—21—76.

3—3

ПРОБЛЕМИ НА МЕХАНИЗАЦИЯТА В РАСТЕНИЕВЪДСТВОТО

От 1 стр.

те — бурозабивачи. Тясно място при отглеждането на тези култури си остава първичната обработка на зърното и донякъде прибирането на славата, което налага да се разшири директното изкупуване от комбайните и да се доставят още около 50—60 сламопреси.

Достатъчна е техниката за пунктирната сента на царевичната и слънчогледа, но за захарното цвекло този въпрос стои открит, което води до големи разходи на труд при разредването на растежния. Много тежък е въпросът за прибираната техника на тези култури. От 1967 година насам броят на царевичните комбайни в окръга се е увеличил само с 16. И тази година с наличните комбайни и приспособления за прибиране на царевичата — адаптери и ЖКН — 2,6 — не обезпечават прибирането на около 100 хиляди декара царевича, което налага да се закупят още сега приспособления към зърнените комбайни, а до 1975 година от 26 царевичните комбайни трябва да се увеличат до 220.

Същото важи и за прибирането на захарното цвекло. Сега имаме 54 цвеклокомбайна С-25, а са ни нужни 115. Лозарството, което е един от главните отрасли в стопанствата на окръга, също предявява големи изисквания към механизацията. 107 500 декара лозя ние обработваме с 250 трактора „Болгар“. Използуват се още 90 трактори КД-35, но те са морално и физически остарели. При прискането вземат участие ДТ-14, но те са нископроизводителни, затова следва да се заменят с ТЛ — 45 и най-вече с Т-543, които съществено могат да се използват и за друга работа.

Сега нашите усилия трябва да се насочат към решаване на въпроса за окопаване на лозята вътре в реда и механизано изнасяне и товарене на чайните, посредством тракторен вилков повдигач и палети. Реконструкцията на 9800 декара лозя в полуинтенсивни формирки и широкоасаждени де лозя, което общо прави 20 дд сто от площите, създават добра основа за промишлена технология.

Известен напредък на механизацията бележим и в зеленчуковото производство. Подготката на площите, разсаждането вече почти навсякъде стават механизирани. Но как то в окръга, така и за страната не са решени такива въпроси като механизиранието за сиване и изваждане на лука, изваждането на арпаджика, осеянето на зеленя грах, бравето на пипера и доматите. От друга страна, не се използват всички възможности, които ни предоставя наличната техника. За предсметната подготовка не намират приложението фрезите. Товаренето и разпръскването на тора в много случаи става ръчно, въпреки наличното на кран-товарици и ремаркета. Голямо внимание трябва да се обърне на механизиранието на товаро-разтоварните работи при изнасяне на продукцията от градините чрез вилкови повдигачи, на

лети и специализирани ремаркета. Тази година се правят първи опити за палетизация на 2500 декара домати в Полски Сеновец, Ресен, Стражица, Камен, Джулюница, Страхилово. Бележат се мерки за разширяването и върху картофите, лука, морковите и други култури през следващата година.

Изобщо, належаща е необходимостта в окръга да се обнови машинно-тракторният парк и да се осигури най-оптималния брой машини за сръчно и качествено извършване на всички селскостопански работи. Традиционните методи на планиране и разпределение на необходимите трактори и прибираща техника не позволяват да се избере от множеството възможни решения това, което е най-оптимално, най-ефективно. Единствено с помощта на съвременните математически методи и електронно-изчислителна техника може да се избере най-подходящият вариант за оптимално планиране и използване на техниката.

Разбира се, високопроизводителното използване на машинотракторния парк е възможно само на базата на рационалната организация и правилно осъществени мероприятия по техническото му поддържане и ремонт. Ионатойщем трудно би могло да се намери бригаден стан в стопанство, който с наличните си условия да удовлетвори нарасналите изисквания на усложнената вече селскостопанска техника. Необходимо е да се потърсят нови пътища за създаване на правилна организация на ремонт, поддържане и експлоатация на тракторите и другата техника.

Изграждането на аграрно-промишлените комплекси дава възможност за усъвършенстване на тази дейност. При новите условия нейната организация трябва да осигури пълна готовност на машините, за да се гарантира спазването на производствената технология, а от друга страна, чрез намаляване на разходите по издръжката и да се съдейства за снижаване на себестойността на селскостопанската продукция.

Решаването на тези проблеми може да стане с изграждане на ремонтно-предприемателни в рамките на АПК, което да обхваща ремонта на тракторите и комбайните. Цялото материално-техническо снабдяване с резервни части, гуми и материали ще се осъществява централизирано. Съществуват ремонтни работилници в ТКЗС да се специализират за ремонт за дадена система машина. С изграждане на ремонтното предприятие се създават предпоставки за намаляване на разходите за резервни части, поради централизиране на склада. Създават се възможности за потъсна специализация на ремонтните работници и оборудването на работилниците с подходящи машини за често повтарящи се ремонтни операции.

Независимо от голямото значение на техниката и организацията на нейното използване, решаващ фактор в селскостопанското производство са хората — инженерно-техническите кадри и механизаторите.

Промислените методи на производство издигат още повече ролата на механизатора като централна фигура в селскостопанското производство. Необходими са големи грижи и внимание за подобряване условията на труда, битовото и културното обслужване на механизаторите.

В момента в експлоатацията и поддържането на наличната техника работят около 3000 механизатори. Този брой е недостатъчен. Ето защо се взема мерка и през зимния период се обучават и придобиват правоспособност 650 души механизатори, между които и 60 жени. Но в някои стопанства въпросът за подготовка на механизаторски кадри се подценен. В Самоводене, Драгово, Асеново, Джулюница, Стражица, въпреки че не им достигат механизатори, не организират курсове.

Снабдяването на селското стопанство с все по-съвършените и съвременни машини, нейното правилно използване и поддържане поставя пред механизаторите нови изисквания. Обстоятелството, че преобладаващ е броят на механизаторите с до три години стаж, че по-голямата част от трактористите са придобили правоспособност в шестмесечни курсове, а не са завършили машинотракторни училища, говори за недостатъчна квалификация на механизаторските кадри. От друга страна, през последните години се напоява голямо текучество. Причините за това текучество са условията на труд и бит. Независимо, че след приетите решения на Окръжния комитет на Партията за подобряване състоянието на техниката, квалификацията, условията на бита и труда на механизаторите започна да се мисли по тези въпроси, приеха се програти, мероприятия, не са постигнати желаните резултати.

Неоснователно е оправдание то на ръководствата с липса на средства за изграждане на бани, гардероби, осигуряване на работно облекло. Налегат се подобрения и в заплащането на труда на механизаторите, да се усъвършенствува качествена оценка на труда в растениевъдството. Положително ще бъде да се увеличи относителният дял на премията за спазване на важни агротехнически срокове, за производството на надпланова продукция и др. С една дума налагат се решителни мерки за повишаване на материалните и моралните стимули, за привличане на млади, квалифицирани кадри. Тук особено много го трябва да разчитаме на младежта на село, на нейния новаторски дух, на нейната готовност да се заеме с изпитанията на новите задачи, на новите начинания. От тук и голямата отговорност, която носят партийните комитети и организации, Комсомолът и Отечественият фронт.

Разбира се, проблемите на механизацията в растениевъдството са твърде много и сложни. Затрудненията по решаването им — също. Но опитът, който имаме, равнището, което сме достигнали, ще ни помогнат правилно да ги анализираме и успешно да ги решим.

ЗАЩО БЕЗДЕЙСТВУВА ДЪЖДОВАЛНАТА ТЕХНИКА

Писма на читателите

НЕИЗПЪЛНЕНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

Въпреки големия и разнообразен асортимент, обуките, произведени от нашите предприятия, все още в отделни случаи са с различни дефекти. Така например от завод „П. Ченгелов“ — Пловдив по магазините се получават дамски обувки със счупени катарамци, лошо защити по шевове, които при първото обущане се спукват и разлепят. Не са малко такива случаи и с мъжки обувки, произведени на ДИП „В. Мулетаров“ — Пещера. Примери в това отношение има достатъчно. Тъй като магазините дават гаранционни бележки за 1 месец, купувачите с право връщат дефектните обувки, които при доказан фабричен дефект, се подменят с други, а дефектните трябва да се върнат в складовите на ДИП „Търговица на едро“ за рекламация към съответното предприятие-производител.

Наблюдавах работата по този въпрос в магазините за обувки на гара Горна Оряховица. Дефектните обувки и ботуши, върнати от купувачите, стоят в месеци в магазините и затова моят търговски дейност. От ДИП „Търговица на едро“ — гара Горна Оряховица отказват да приемат върнатите дефектни обувки. А съгласно съществувалите наредби те не само трябва да приемат такива обувки, но и да правят навременни рекламации в съответното предприятие-производител, с което ще се подобри както производството, така и потреблението. Да не се забравя, че цената на върнатите дефектни обувки обикновено е от 18 до 22 лева.

Стефанка КОЙЧЕВА

председател на комисията за нареден контрол гара Горна Оряховица

ХЛАДИЛНИК ЗА ЗИМАТА?

През януари тази година си купихме хладилник марка „Бюрюс“. Само след десет дни работата ни бе заменена с разочарование — хладилникът отка за да работи. Обърнах се за помощ в сервисния цех за поправка на хладилници в Горна Оряховица, но техникът ми каза, че в града няма квалифицирани кадри за поправка на „Бюрюс“ и ме упъти във Велико Търново. От цеха за поправка на хладилници в окръжния град обещаха, че ще дойдат да отстранят повреда. Дълго време чаках, но техник не дойде. Обадих се по телефона и отново — обещание. Трети път ги потърсих лично, но пак безрезултатно. И досега хладилникът ни не е поправен.

Кажете ми — какво трябва да направя, за да работи моя хладилник, преди да са приключили летните горещи дни?

Никола КОЛЕВ
Горна Оряховица

Б. Р. Надяваме се, че на въпроса на Н. Колев час по-скоро ще отговорят другарите от цеха за ремонт на хладилници и за „отговорно“ сво евременище ще ни осведомят.

★

В писмото си до редакцията Христо Стойков от град Елена изказваше своята възмущеност „относно опасността да бъдат изоставени и похабени над 200 куб. метра ценни дървени материали в землището на село „Миндър“. Ние се свързахме с пълномощието на общинския народен съвет в селото, от където ни отговориха следното:

„Орехите в местността „Кара орман“ са изкоренени с разрешение от Окръжния народен съвет. Трупите са предадени на Държавното горско стопанство — Велико Търново срещу заем на чамов материал. В горското стопанство ореховите трупи ще бъдат обработени и предадени за по-нататъшна преработка на комбината за дървообработка и дървопреработване „Димитър Благоев“ — Велико Търново“.

Производителите ли са подивните съоръжения ● Могат ли дъждовалните машини да се използват за всички култури ● Денонощната работа — напълно необходима.

Всеизвестно е предимството на дъждоването пред гравитативното напояване: изразходва се по-малко вода, не се нарушава структурата на почвата, повишава се относителната влага на въздуха и напояването е по-равномерно. Чрез дъждовалните системи и подвижната дъждовална техника се усвояват стръжни и равнинни поливни площи, които по гравитачен път не могат да се ползват. А такива площи в окръга преобладават. Тъй като преустройството на гравитачните площи в дъждовални е въпрос на дълъг период от време, поради липса на достатъчно средства и материали, усвояването на стръжните и равнинни площи трябва сега да се извършва чрез подвижната дъждовална техника от съществувалите канали. Тази техника в окръга не е малко. ИКЗС и ДЗС разполагат със 116 дъждовални машини и 185 дъждовални инсталации. Само тази година на бяха доставени 46 дъждовални инсталации и 30 СДИ — 50. Изградени са и 60 000 дека полустационарни и 10 000 дека

станционарни напонтелни системи. Целият този мелниоративен фонд и големият брой дъждовални машини и инсталации са голяма сила, способна да се пребори със сушата. Но за съжаление, по-голямата част от тази техника бездейства. От 301 системите и подвижната дъждовална техника се усвояват стръжни и равнинни поливни площи, които по гравитачен път не могат да се ползват. А такива площи в окръга преобладават. Тъй като преустройството на гравитачните площи в дъждовални е въпрос на дълъг период от време, поради липса на достатъчно средства и материали, усвояването на стръжните и равнинни площи трябва сега да се извършва чрез подвижната дъждовална техника от съществувалите канали. Тази техника в окръга не е малко. ИКЗС и ДЗС разполагат със 116 дъждовални машини и 185 дъждовални инсталации. Само тази година на бяха доставени 46 дъждовални инсталации и 30 СДИ — 50. Изградени са и 60 000 дека полустационарни и 10 000 дека

станционарни напонтелни системи. Целият този мелниоративен фонд и големият брой дъждовални машини и инсталации са голяма сила, способна да се пребори със сушата. Но за съжаление, по-голямата част от тази техника бездейства. От 301 системите и подвижната дъждовална техника се усвояват стръжни и равнинни поливни площи, които по гравитачен път не могат да се ползват. А такива площи в окръга преобладават. Тъй като преустройството на гравитачните площи в дъждовални е въпрос на дълъг период от време, поради липса на достатъчно средства и материали, усвояването на стръжните и равнинни площи трябва сега да се извършва чрез подвижната дъждовална техника от съществувалите канали. Тази техника в окръга не е малко. ИКЗС и ДЗС разполагат със 116 дъждовални машини и 185 дъждовални инсталации. Само тази година на бяха доставени 46 дъждовални инсталации и 30 СДИ — 50. Изградени са и 60 000 дека полустационарни и 10 000 дека

за един поливач. Но при стръмните и равнинни терени не може да се достигне и 2 дека на поливач, а в повечето случаи въобще не може да се полее. Ако искаме при дъждоването производителността на труда да не бъде 7, а 20 дека, ще ползуваме по широко СДИ—50, ще групираме дъждовалните машини по 2—3 на блок, за да се обслужват от по-малко поливачи и механизатори, ще използваме по-рационално труда на поливачите. А как може да стане това?

Сега дъждовалните инсталации не работят повече от 7—8 часа в денонощие, а спокойни могат да работят по 20 часа. Но за целта е необходимо умело съчетаване на напояването на дъждовалните инсталации със съответните дъждове. Така например ако се използват разпръсквачи С—30 (преобладаващи) с доза 12 мм и напор 3 атмосфери при разстояние между разпръсквачите 38 м и крилатост 30 м, от една позиция с 16—18 разпръсквача могат да се ползват 20 дека за 6 часа. Ако работата започне в 6 часа, първата половина ще приключи в 12, втората в 18, третата в 24 часа. От 6 часа нататък не е необходимо поливачите да бъдат на блокове. След като преместят инсталацията, там остава само механизаторът, който обслужва агрегата — трактора. Във френската практика, на ползуване на дъждовалните инсталации има много ценни неща, от които можем да се научим. Так се използват разпръсквачи с малка доза и ниска интензивност на дъждоване при което дадена инсталация стои на една позиция 10—12 часа, в който период поливачите след като са монтирали инсталацията се движат в други селскостопански работи. Така например, ако използваме разпръсквачи С—30, разпръсквачи на 24 м елият от друга позиция с напор 20 м, дъждовалната инсталация снабдена с 43 разпръсквача обхваща от една позиция 24,6 дека площ и може да стои на една позиция 10 часа. Ако инсталацията е една, поливачите след като я монтират могат да извършват друга работа или пък да обслужват голям брой инсталации.

Като причина се изтъква и мнението, че тази техника не е пригодена за всички култури. Това до голяма степен е вярно, но не напълно. Истина е, че нискообсежените култури — люцерна, цвекло, пипер и др. създават по-добри условия за метене на крилата от една позиция на друга. Трудно, но възможно е поливането на царевичата и когато избуя. Опитите на Разградски и Русенски окръзи потвърди това. Да се отбележи възможността за поливане и значни предвидително да бъдат обречени на изсушаване хиляди декари. Но за да се пълнива избуяла царевича, са необходими чисти междуредия, които да не затормозват движението на поливачите. Необходимо е, когато стойките са недостигатно високи, покрай тях да се реже някое и друго царевично растение.

Казва се, че в момента, когато дъждовалната техника трябва да се задвижи, механизаторите и голяма част от „Беларусите“ и ДТ—54 са ангажирани в други работи. Това е вярно, но тази истина не може да продължава да се приема като факт и площите да не се поливат поради това бездействие. Необходимо е да се направят усилия да се увеличи броят на механизаторите, да се доставят повече „Беларуси“ и агрегати, които да задвижват тази техника, а и по-умело да се използват наличните.

Повече от две трети от поливните площи на окръга трябва да се дъждуват. За да стане това, е необходимо бързо включване на цялата дъждовална техника в действие, за преминаването и на денонощна работа. В противен случай голяма част от площите ще останат неподелени и няма да бъде получена планираната продукция. Това е един сериозен проблем, който трябва да получи разрешение в условията на АПК.

Георги ЛЮБОМИРСКИ
главен инженер на Държавна напонтелна система — Павликени

ОТДЕЛ ЗА ПРИМЕР

В отдела за електродомашински уреди към ТПК „Иван Чухов“ — Долна Оряховица работят Петко Болчев, Тодор Халчев и Ангел Петров. Трудолюбив и слотен колектив са тримата млади комунисти и особено много държат на честното на извършване на работни услуги. Откакто са започнали работата, рекламация по отношение на качеството не е имало. На всички равнища е и трудовата дисциплина.

Разговарях с тримата ентузиастични работници. Изразих им признателност, че те винаги изпълняват производствените си планове, особено резултатен се оказва трудът им през първото шестмесечие на тази година, когато изпълниха полугодичната си задача 150 на сто. Ръководството на ТПК е доволен от дейността на отдела, работата и хората. Вече и много от селищата около Долна Оряховица търсят услугите на отдела за ремонт на електродомашински уреди.

Борис ЦВЕТАНОВ

ПРОИЗВОДСТВОТО НА ЦАРЕВИЦА В СВЕТА

Според данни, публикувани от Министерството на земеделието на САЩ, производството на царевича в света през 1970 година е достигнало 251 милиона метрични тона, което е с 3 на сто по-малко в сравнение с рекордното производство през 1969 година, възлизащо на 258,2 милиона тона.

Намаляване на реколтата на пшеница в Австралия

Производството на пшеница в Австралия през финансовата година, която завърши на 30 юни, е възлязло на 248 милиона бушела срещу 387 милиона бушела през 1969—1970 финансовата година или с 27 на сто по-малко. Според официални източници това рязко намаление се дължи на ограничаване посевните площи на тази земеделска култура.

Реколтата на ечемик обаче се е увеличила с 45,5 на сто и е достигнала 109 милиона бушела, на овес е нараснала с 32,4 на сто и е възлязла на 91 милиона бушела, а производството на ориз се е увеличило с 15 на сто и е достигнало 15 милиона бушела.

Реколтата на захарна тръстика се е увеличила близо с 10 на сто и е възлязла на 17 милиона тона.

Същите данни показват, че реколтата на пшеница в Канада миналата година е била рекордна и е достигнала 2,6 милиона тона, но реколтата в САЩ е намалела с около 10 на сто в сравнение с предишната година и е възлязла на 104,4 милиона тона. Намалението на реколтата в САЩ се дължи на болест, която е заегазала царевичната култура в южните щати.

Производството на царевича в южноамериканските страни миналата година е възлязло на 27,1 милиона тона или с 2 на сто повече в сравнение с предишната година.

„ПРОДАВАМ лека кола „Форд Англия“ малолитражна, Справка: ул. „Филип Тотю“ 17 „в“, Велико Търново, телефон 2-57-28 — Василев.

Техникум по електротехника „М. В. Ломоносов“

— Горна Оряховица

ПРИЕМА

учащи се над XI клас — девойки и младежи, изслужили военната си служба на възраст от 25 години по следните специалности: „СЪОБЩИТЕЛНА ТЕХНИКА“, „ЕЛЕКТРОАВТОМАТИКА“, „ЕЛЕКТРООБЗАВЕЖДАНЕ НА ПРОМИШЛЕНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ“ за дневно обучение две години.

Срок за подаване на молби 25 август 1971 година.

5—2

